

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D. P. B., a.s.**, B., proti žalovanému **M. P.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. M. K., advokátom v B., **o zaplatenie 1 414,-- Sk (46,94 EUR)**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 58 C 403/2007, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2008 sp.zn. 12 Co 199/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a** .

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 24. apríla 2008 č.k. 58 C 403/2007-63 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 414,-- Sk (46,94 EUR) a náhradu trov konania 3 616,-- Sk (120,03 EUR) na účet právneho zástupcu žalobcu (JUDr. V. K.), všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 9. októbra 2008 sp.zn. 12 Co 199/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu, ktorý pojednával v neprítomnosti účastníkov konania a bez účasti ich právnych zástupcov, odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, keď žalovaný (v čase nariadeného pojednávania

hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení), ani ním zvolený zástupca (ktorého ním predložené splnomocnenie na zastupovanie odmietol odvolací súd akceptovať) nemali možnosť v priebehu pojednávania osobne vyjadriť svoje stanovisko k veci. Okrem toho namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keď ani jeden zo súdov konajúcich vo veci sa dôsledne nevysporiadal s problémom unesenia dôkazného bremena žalobcu v spore.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu toto žiadal zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou

z vúd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vúd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné sa dovolací súd zamerá predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie postup súdu, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odvolací súd v prejednávanej veci v prípade žalovaného nerešpektoval niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie žalovaného, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Žalovaný totiž bol v prvostupňovom konaní ako aj v konaní pred odvolacím súdom zastúpený advokátom JUDr. B. R., ktorý na odvolacom súde 26. septembra 2008 osobne podaným písomným podaním ospravedlnil svoju neúčasť na odvolacom pojednávaní 9. októbra 2008 z dôvodu svojho zahraničného pobytu v čase tohto pojednávania, pričom súhlasil, aby odvolací súd pojednával aj v jeho neprítomnosti s tým, že žalovaného bude na pojednávaní zastupovať jeho otec JUDr. M. P.. Otec žalovaného sa na toto odvolacie pojednávanie aj dostavil a v spise je založené plnomocenstvo (č.l. 87) udelené mu žalovaným “podľa § 22 až 24 a § 31 až 33b zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník“. Ide tak nesporne o plnomocenstvo udelené podľa hmotného práva. Od plnomocenstva podľa § 31 Občianskeho zákonníka treba odlišovať procesné plnomocenstvo udelené podľa § 24 a nasl. O.s.p. (na základe takého plnomocenstva zastupoval žalovaného v odvolacom konaní advokát JUDr. B. R.). Podľa § 24 veta tretia O.s.p. (v znení účinnom do 14. októbra 2008) v tej istej veci môže mať účastník

súčasne len jedného zvoleného zástupcu. Z uvedených skutočností tak nepochybne vyplýva, že pokiaľ žalovaný voči súdu účinne neodvolal prv udelené plnomocenstvo advokátovi, nemohol sa dať zastupovať v tom istom konaní ďalším zástupcom (bez ohľadu na to, o koho v osobe zástupcu išlo), na čom nič nemení oznámenie advokáta JUDr. B. R. v jeho písomnom ospravedlnení neúčasti, že na pojednávaní pred odvolacím súdom bude žalovaného zastupovať jeho otec, keďže nejde o prípad zastúpenia advokáta v zmysle ustanovenia § 25 ods. 3 O.s.p. Preto pokiaľ odvolací súd neprijal plnomocenstvo udelené žalovaným jeho otcovi na zastupovanie na odvolacom pojednávaní a vec prejednal (a rozhodol) v neprítomnosti žalovaného ako aj jeho zástupcu zvoleného na celé konanie, ktorý súhlasil s pojednávaním aj v jeho neprítomnosti, neodňal tým žalovanému možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ namieta aj, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a s § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobca, ktorému by podľa výsledku konania právo na náhradu trov tohto konania vzniklo, návrh na rozhodnutie o trovách nepodal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová